

वक्रभ

(यथा, महाभारते । ३ । १३२ । १२ ।

“स वै तथा वक्र एवाभ्यजाय-
दरावक्रः प्रपितो वै महर्षिः ॥”)

वक्राब्धि यथा । अलकः १ भालः २ भूः ३
नखचिह्नम् ४ अङ्गुष्ठः ५ कुचिका ६ भयकङ्क-
यम् ७ बाण्डः ८ दाबम् ९ कुदावः १०
चन्द्रकः ११ सुकास्यम् १२ पलाशपुष्पम् १३
विद्युत् १४ कटाक्षः १५ श्रुक्कधनुः १६ फणा १७
प्रबोधः १८ करः १९ हस्तिदन्तः २० सूकर-
दन्तः २१ सिंहनखादिः २२ । इति कविकल्प-
लता ॥ क्रूरः । इति मेदिनी । रे, ६५ ॥

वक्रकण्टः, पुं, (वक्राः कण्टाः कण्टका यस्य ।)
वदरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वक्रः
कण्टः ।) कुटिलकण्टकम् ॥

वक्रकण्टकः, पुं, (वक्राः कण्टका अस्य ।) खदिर-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विषयोऽस्य
खदिरशब्दे विज्ञेयः ।)

वक्रखड्गः, पुं, (वक्रः खड्गः ।) करवालः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वक्रग्रीवः, पुं, (वक्रा ग्रीवास्य ।) उडुः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

वक्रचक्षुः, पुं, (वक्रा चक्षुर्यस्य ।) शुकपक्षी ।
इति शब्दरत्नावली ॥

वक्रतालं, स्त्री, (वक्रं तालं यत्र ।) वाद्यविशेषः ।
तत्पुण्यायः । सुखवादम् २ । वक्रनालमिति वा
पाठः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वक्रताली, स्त्री, (वक्रताल + गौरादित्वात् ङीष् ।)
सुखवादम् । इति शब्दरत्नावली ॥

वक्रतुण्डः, पुं, (वक्रतुण्डं यस्य ।) शुकपक्षी ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (वक्रोष्ठे, त्रि । यथा,
भागवते । ६ । १ । २८ ।

“स पाशहस्तांस्त्रीन् दृष्ट्वा पुरुषानभिदाराणान् ।
वक्रतुण्डानर्हुरोन् आत्मानं नेतुमागतान् ॥”)

वक्रदंष्ट्रः, पुं, (वक्रा दंष्ट्रा यस्य ।) सूकरः । इति
कचिचत् ॥

वक्रनक्रः, पुं, (वक्रः कुटिलः नक्र इव हिंस्रश्च ।)
पिशुनः । शुकपक्षी । इति मेदिनी । रे, २८५ ॥

वक्रनालं, स्त्री, सुखवादम् । इति सुदाहृत-
त्रिकाण्डशेषः ॥

वक्रनासिकाः, पुं, (वक्रा नासिका यस्य ।) पेशकः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कुटिलनासायुक्ते, त्रि ॥

वक्रपुच्छः, पुं, स्त्री, (वक्रं पुच्छं यस्य ।) कुकुरः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सजोमकुटिलनाङ्गुलश्च ॥

वक्रपुष्पः, पुं, (वक्राब्धि पुष्पायस्य ।) वक्रवृक्षः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ पलाशवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

वक्रवालधिः, पुं, (वक्रो वलिधिः केशशुक्लनाङ्गुलं
यस्य ।) कुकुरः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३४४ ॥
कुटिलपुच्छश्च ॥

वक्रभणितं, स्त्री, (वक्रं कुटिलं भणितम् ।)
कुटिलवाक्यम् । तत्पुण्यायः । छिकोक्तिः २ ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वक्रोक्तिः

वक्रमः, पुं, (अवक्रमगमिति । अव + क्रम + भावे
घञ् । अङ्गोपः ।) पलायनम् । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

वक्रलाङ्गुलः, पुं, (वक्रं लाङ्गुलं यस्य ।) कुकुरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ कुटिलपुच्छे, स्त्री ॥

वक्रवक्रः, पुं, (वक्रं वक्रं सुखमस्य ।) सूकरः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ कुटिलसुखविशिष्टे, त्रि ॥

वक्रश्रुत्या, स्त्री, (वक्रं श्रुत्यामिव पत्रादिकं
यस्याः ।) कुटुम्बिनीचुपः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

वक्रार्ग, स्त्री, (वक्रमर्गं यस्य ।) कवाटवक्रवृक्षः ।
इति रत्नमाला ॥ कुटिलाग्नभागश्च ॥

वक्राङ्गः, पुं, (वक्रमङ्गं यस्य ।) हंसः । इति
हेमचन्द्रः ॥ कुटिलावयवे, स्त्री । (कुटिलाव-
यवविशिष्टे, त्रि । यथा, हरिवंशे । १०२ । ३८ ।
“तरङ्गविषभापीडा चक्रवाकोन्मुल्लसनी ।
वेगगम्भीरवक्राङ्गी वल्लमीनविभूषणा ॥”)

वक्रिः, त्रि, मिथ्यावादी । वक्रघातोः किन्प्रत्ययेन
नियमः ॥

वक्रौ, [न] पुं, (वक्रौ वक्रतास्यास्तीति । इतिः ।
वैदिकधर्मेविरुद्धवादित्वात्स्य तयात्वम् ।) बुद्धः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ वक्रताविशिष्टे, त्रि । यथा,
“लम्बेशो यदि वक्रौ स्यात् पुंसः कार्येऽत्र
वक्रता ।
लम्बेशेऽर्त्तं गते सर्वौ दुःखादियाधिच्युतः ॥”
इति ज्योतिष्कत्वम् ॥

वक्रोक्तिः, स्त्री, (वक्रा कुटिला उक्तिः ।)
काजूक्तिः । यथा, कामधेनुकल्पतरुधृतब्रह्म-
पुराणम् ।
“अथ हृते हृवोत्सर्गे दाता वक्रोक्तिभिः परैः ।
ब्राह्मणानाह यत् किञ्चित् मयोत्सृष्टम्
निर्जने ॥
तत् कश्चिदस्यो न नयेत् विभाष्यं यथाक्रमम् ।
न बाह्यं न च तत् चीरं पातयं केनचित्
कचित् ॥”
लक्ष्यप्रदीपेऽप्येवम् । वक्रोक्तिभिः काजूक्तिभिः ।
इति सुहितत्वम् ॥ * ॥ कुटिलोक्तिः । यथा,
“बाहो व्याकरयं विनैव विदुषां वृष्टः प्रविष्टः
सर्भा
जल्पन्नल्पमतिः क्षयात् पटुवटुर्भूभङ्गवक्रो-
क्तिभिः ।
हीतः सनुपहासमेत गयको गोलानभिन्नस्तथा
ज्योतिर्विस्तृष्टदधि प्रगल्भगणकः प्रश्नप्रश्नो-
क्तिभिः ॥”
इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥
(वक्रा अर्थात्तरयश्चैवैव कुटिला उक्तिः ।
शब्दालङ्कारप्रभेदः । तल्लक्षणादिकं यथा,
साहित्यदर्पणे दृशमपरिच्छेदे ।
“अन्यस्यान्यार्थकं वाक्यमन्यथा योजयेद् यदि ।
अन्यः श्लेषकाला वा सा वक्रोक्तिस्ततो द्विधा ॥
द्विधेति श्लेषवक्रोक्तिः काजूवक्रोक्तिश्च । क्रमे-
योदाहरणं यथा,—

वचोर्ज

“के वयं स्थल एव सन्त्यति वयं प्रज्ञो विशेषाश्रयः
किं ब्रूते विहगः स वा प्रथिपतिर्येवास्ति सुपो
हरिः ।

धामा यूयमहो विह्वरविकः कौटुक स्मरो
वर्षते

येनास्मात्तु विवेकसूत्रमनसः पुंस्त्वैव योविद्
भमः ॥”

अत्र विशेषपदस्य विः पक्षी शिषो नाम इति
अर्थेऽयमयोमात् सभङ्गः श्लेषः । अन्यत्र तु अभङ्गः ।
“काले कौकिलवाचाले सहकारमनोहरे ।
कृतागसः परिव्यागात् तस्याश्चेतो न दूयते ॥”
अत्र कयाचित् सख्या निषेधार्थं नियुक्तो नप्
अन्यथा काका दूयत एवेति विध्यर्थे चटितः ॥”

वक्रोलिका, स्त्री, (वक्रोलीरोऽस्यस्या इति । तन् ।
ईशद्वयनेन हि ओष्ठस्य वक्रता जायते अतो-
ऽस्यास्तथात्वम् । यदा, वक्र ओष्ठो यस्याः ।
ततः स्वार्थे कन् । टापि अत इत्वम् ।) अष्ट-
रदहास्यम् । ईशदहास्यम् । तत्पुण्यायः । क्वितम्
२ । इति हेमचन्द्रः ॥

वच, रोषवह्नयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-रोषे अक०-वह्नौ सक०-सेट् ।) वचति ।
इति दुर्गादासः ॥

वचः, [वृ] स्त्री, (उच्यतेऽनेनेति । वच + “पचि-
वचिभ्यां सृट् च ।” उणा० ४ । २१६ । इति
असुन् सृट् । वचतेरसुन् इति रमानायः ।
धातुप्रदीपश्च ।) अङ्गविशेषः । स तु हृदयोपरि-
कृष्टादधोभागः । वृक् इति भाषा । तत्पु-
ण्यायः । क्रौडम् २ भुजान्तरम् ३ उरः ४
वत्सम् ५ । इत्यमरः । अङ्कः ६ उत्सङ्गः ७ ।
इति जटाधरः ॥ वचयम् ८ गणपीठकम् ९ ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ अपि च ।
“अथ वचश्च वत्सं स्यादुरो वचस्यैव चयम् ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

तस्य शुभाशुभलक्षणं यथा,—
“अस्रवान् समवचाः स्यात् पौनैर्वचोभि-
रुर्जितः ।
वचोभिर्विषमैर्जितः शस्त्रेण निधनस्तथा ॥”
इति गार्ङ्गि ६६ अध्यायः ॥

(पुं, वहतीति । वह + “वहिहाधाप्स्य-
श्चुट् चि ।” उणा० ४ । २२० । इति असुन् ।
सृट् च । अगद्वान् । इत्युल्लदत्तः ॥”)

वच्यं, स्त्री, (वचत्यनेनेति । वचरोषवह्नयोः +
स्युट् ।) वचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (बाहके,
त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ६ । २१ । ६ ।
“क्रियासु वचयानि यज्ञैः ॥”
“वचयानि बाहकानि स्तोत्राणि क्रियासु
करवाम ॥” इति तद्भाष्ये सायणः ।)

वचोर्ज, स्त्री, (वचसि जायते इति । जन् + ङः ।)
स्तनः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, साहित्य-
दर्पणे ३ परिच्छेदे ।
“मध्यस्य प्रथिमानमेति जघनं वचोर्जयोर्मन्दां
दूरं यात्युदरश्च लोमलतिका नेत्रार्जवं धावति ।